

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 22 december 2022 *

”Överklagande – Institutionell rätt – Europaparlamentets ledamöter – Förlust av valbarhetsvillkoret till följd av brottmålsdom – Förklaring att en plats som ledamot av Europaparlamentet blivit vakant – Begäran om att i brådskande fall ta initiativ till att bekräfta en Europaparlamentsledamots immunitet – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning”

I mål C-115/21 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 25 februari 2021,

Oriol Junqueras i Vies, Sant Joan de Vilatorrada (Spanien), företrädd av M. Marsal i Ferret och A. Van den Eynde Adroer, abogados,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europaparlamentet, företrädd av N. Görlitz och J.-C. Puffer, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans

med stöd av

Konungariket Spanien, företrädd av S. Centeno Huerta, i egenskap av ombud,

intervenient i målet om överklagande,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Lycourgos samt domarna L.S. Rossi, J.-C. Bonichot (referent), S. Rodin och O. Spineanu-Matei,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

* Rättegångsspråk: spanska.

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 16 juni 2022 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Oriol Junqueras i Vies har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 15 december 2020, Junqueras i Vies/parlamentet (T-24/20, EU:T:2020:601) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut avvisade tribunalen hans talan om ogiltigförklaring dels av den förklaring om att hans plats som ledamot av Europaparlamentet är vakant som utfärdades av Europaparlamentets talman vid plenarsammanträdet den 13 januari 2020 (nedan kallad förklaringen av den 13 januari 2020), dels av Europaparlamentets talmans påstådda avslag på den begäran om ett ”brådskande initiativ” för att bekräfta hans immunitet som ledamoten Riba i Giner lämnade in den 20 december 2019, på grundval av artikel 8 i parlamentets arbetsordning (nedan kallat avslaget på begäran av den 20 december 2019).

Tillämpliga bestämmelser

Protokollet om unionens immunitet och privilegier

- 2 Kapitel III i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier, som fogats till EU- och EUF-fördragen (nedan kallat protokollet om immunitet och privilegier), om ”Europaparlamentets ledamöter”, innehåller bland annat artikel 9 i protokollet, som har följande lydelse:

”Under [parlamentets] sessioner ska dess ledamöter åtnjuta

- a) vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
- b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten ska även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från [parlamentets] mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra [parlamentet] att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.”

Valakten

- 3 I artikel 6.2 i akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till rådets beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom av den 20 september 1976 (EGT L 278, 1976, s. 1) (nedan kallad valakten i dess ursprungliga lydelse), i dess lydelse enligt rådets beslut 2002/772/EG, Euratom) av den 25 juni 2002 och av den 23 september 2002 (EGT L 283, 2002, s. 1) (nedan kallad nedan kallad valakten), föreskrivs följande:

”Europaparlamentets ledamöter skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som gäller för dem enligt [protokollet om immunitet och privilegier].”

- 4 I artikel 7 i valakten föreskrivs följande:

”1. Uppdraget som företrädare i [parlamentet] är inte förenligt med att vara

- ledamot av regeringen i en medlemsstat,
- ledamot av [Europeiska kommissionen],
- domare, generaladvokat eller justitiesekreterare Europeiska [unionens] domstol eller [tribunalen],
- ledamot i Europeiska centralbankens direktion,
- ledamot av [Europeiska revisionsrätten],
- [Europeiska] ombudsmannen,
- medlem av [Europeiska] Ekonomiska och sociala kommittén,
- medlem av Regionkommittén,
- medlem av sådana kommittéer eller andra organ som har tillsatts enligt fördragen om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen för att förvalta gemenskapernas medel eller för att utföra en permanent och direkt förvaltningsuppgift,
- styrelseledamot direktionsledamot eller anställd i Europeiska investeringsbanken,
- tjänsteman eller annan anställd i aktiv tjänst inom Europeiska [unionens] institutioner eller i organ som är knutna till dem, eller i Europeiska centralbanken.

2. Från och med valet till [parlamentet] år 2004 skall uppdraget som ledamot av [parlamentet] inte vara förenligt med uppdraget som ledamot av ett nationellt parlament.

...

3. Dessutom kan varje medlemsstat under de förutsättningar som anges i artikel 8 utöka nationella regler om oförenlighet.

...”

5 Artikel 8 i valakten har följande lydelse:

”Om inte annat följer av bestämmelserna i denna akt skall valförfarandet i varje medlemsstat genomföras enligt de nationella bestämmelserna.

I dessa nationella bestämmelser kan nationella särdrag i medlemsstaterna eventuellt beaktas, men de får inte inkräkta på valsystemets proportionella karaktär.”

6 Artikel 12 i valakten har följande lydelse:

”[Parlamentet] skall pröva företrädarnas behörighet ... I detta syfte skall [parlamentet] beakta de valresultat som medlemsstaterna officiellt har tillkännagivit och avgöra sådana tvister som kan uppkomma på grund av bestämmelserna i denna akt, dock inte tvister som uppkommer på grund av nationella bestämmelser som akten hänvisar till.”

7 Artikel 13 i valakten har följande lydelse:

”1. En plats blir vakant när mandatet för en ledamot av [parlamentet] upphör på grund av att han begär sitt entledigande, avsätts eller avlider, eller på grund av att mandattiden löper ut.

2. Om inte annat följer av de övriga bestämmelserna i denna akt, skall varje medlemsstat fastställa lämpliga förfaranden för hur en plats som blir vakant skall besättas under återstoden av den femårsperiod som avses i artikel 5.

3. Om det uttryckligen fastställs i en medlemsstats lagstiftning när mandattiden för en ledamot av [parlamentet] löper ut, skall dennes mandat upphöra i enlighet med bestämmelserna i denna lagstiftning. De behöriga nationella myndigheterna skall underrätta [parlamentet] om detta. ...

4. Om en plats blir vakant på grund av att ledamoten begär sitt entledigande, avsätts eller avlider, skall [parlamentets] ordförande utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.”

Arbetsordningen

8 I artikel 3 i parlamentets arbetsordning (nedan kallad arbetsordningen), som har rubriken ”Prövning av behörighet”, föreskrivs följande:

”1. Efter allmänna val till [parlamentet] ska dess ordförande (nedan kallad talman) uppmana de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att utan dröjsmål meddela parlamentet namnen på de valda ledamöterna, så att alla ledamöter kan tillträda sitt uppdrag i parlamentet från och med öppnandet av det första sammanträdet efter valet.

...

3. Med utgångspunkt i ett betänkande från det ansvariga utskottet ska parlamentet omgående genomföra en behörighetsprövning och avgöra giltigheten i varje enskild ny ledamots mandat, samt eventuella tvister som hänvisas till parlamentet till följd av bestämmelserna i [valakten] ... med undantag av sådana tvister som enligt den akten exklusivt regleras av de nationella bestämmelser som akten hänvisar till.

...

6. Det ansvariga utskottet ska se till att medlemsstaternas och unionens myndigheter omgående ger parlamentet alla uppgifter som kan komma att påverka ledamotens valbarhet eller ersättarnas valbarhet eller rangordning, och i de fall det är fråga om en utnämning ska den dag anges från vilken utnämningen gäller.

När behöriga myndigheter i medlemsstaterna inleder ett förfarande som kan leda till att ett mandat löper ut, ska [parlamentets talman] begära regelbunden information från dem om hur förfarandet framskrider och hänvisa ärendet till ansvarigt utskott. Parlamentet får på förslag av detta utskott yttra sig över ärendet.”

9 I artikel 4.2, 4 och 7 i arbetsordningen, med rubriken ”Det parlamentariska mandatets varaktighet”, föreskrivs följande:

”2. ...

Om det ansvariga utskottet anser att en begäran om entledigande är förenlig med [valakten], ska platsen förklaras vakant från det datum som den avgående ledamoten uppgett i det skriftliga protokollet, och talmannen ska underrätta parlamentet om detta.

Om det ansvariga utskottet anser att en begäran om entledigande inte är förenlig med [valakten], ska det föreslå att parlamentet inte ska förklara platsen vakant.

...

4. Om medlemsstaternas eller unionens behöriga myndigheter eller ledamoten i fråga underrättar talmannen om att ledamoten tilldelats ett uppdrag eller valts till ett ämbete som är oförenligt med uppdraget som ledamot av parlamentet enligt vad som avses i artikel 7.1 eller 7.2 i valakten ska talmannen underrätta parlamentet, som ska förklara att platsen är vakant från det datum då oförenlighet uppstår.

Om en ansvarig myndighet i en medlemsstat meddelar parlamentets talman att mandatet för en ledamot av [parlamentet] upphört till följd av antingen en ytterligare oförenlighet som fastställts i lagen i den medlemsstaten i enlighet med artikel 7.3 i [val]akten eller att ledamotens mandat löper ut i enlighet med artikel 13.3 i samma akt, ska parlamentets talman meddela parlamentet att mandatet för den ledamoten upphört den dag som medlemsstatens behöriga myndigheter angett. Om inget sådant datum anges ska mandatet anses ha upphört från och med datumet för meddelandet från den berörda medlemsstaten.

...

7. Om det konstateras att godkännandet eller upphävandet av mandatet grundas på felaktigheter i sak eller bristande samtycke får parlamentet ogiltigförklara det mandat som är under prövning eller låta bli att förklara platsen vakant.”

10 I artikel 5 i arbetsordningen, med rubriken ”Privilegier och immunitet”, föreskrivs följande:

”1. Ledamöterna åtnjuter de privilegier och den immunitet som föreskrivs i [protokollet om immunitet och privilegier].

2. Parlamentet ska vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier verka för att upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och säkerställa ledamöternas oberoende när dessa utför sitt uppdrag. Parlamentarisk immunitet är inte en ledamots personliga privilegium, utan en garanti för hela parlamentets och dess ledamöters oberoende.

...”

- 11 I artikel 7 i arbetsordningen, med rubriken ”Skydd av immunitet och privilegier”, föreskrivs följande:

”1. Om det finns misstankar om att en ledamots eller en före detta ledamots immunitet och privilegier redan har kränkts eller kan komma att kränkas av en medlemsstats myndigheter, får en begäran lämnas in om att parlamentet i enlighet med artikel 9.1 ska besluta om huruvida någon kränkning av denna immunitet och dessa privilegier kan förväntas eller redan har skett.

2. En sådan begäran om fastställelse av immunitet och privilegier får inlämnas i synnerhet om det anses att omständigheterna skulle utgöra en administrativ eller annan begränsning av ledamöternas rörelsefrihet under resan till eller från parlamentets mötesplats, eller en administrativ eller annan begränsning av ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utförandet av uppdraget som ledamot, eller om dessa omständigheter skulle omfattas av artikel 9 i [protokollet om immunitet och privilegier].

...

5. Om ett beslut har fattats om att inte fastställa en ledamots immunitet och privilegier, får ledamoten undantagsvis begära omprövning av beslutet genom att lägga fram nya bevis i enlighet med artikel 9.1. Begäran om omprövning ska vara otillåtlig om talan väckts mot beslutet enligt artikel 263 [FEUF], eller om [parlamentets talman] anser att de nya bevis som har lagts fram inte är tillräckligt underbyggda för att motivera en omprövning.”

- 12 Artikel 8 i arbetsordningen, med rubriken ”Brådskande åtgärder av [parlamentets talman] för att bekräfta immuniteten”, har följande lydelse:

”1. Om en ledamot grips eller får sin rörelsefrihet begränsad på ett sätt som uppenbart kränker hans eller hennes immunitet och privilegier, får [parlamentets talman], i brådskande fall och efter samråd med det ansvariga utskottets ordförande och föredragande, själv ta initiativ till att bekräfta ledamotens immunitet och privilegier. [Parlamentets talman], ska meddela utskottet detta och informera parlamentet.

...”

- 13 I artikel 9 i arbetsordningen, med rubriken ”Immunitetsförfaranden”, föreskrivs följande:

”1. Varje begäran ställd till [parlamentets talman] från en i en medlemsstat behörig myndighet om upphävande av en ledamots immunitet, eller från en ledamot eller en före detta ledamot om fastställelse av immunitet och privilegier, ska tillkännages i kammaren och hänvisas till ansvarigt utskott.

2. Med den berörda ledamotens eller före detta ledamotens godkännande får begäran lämnas in av en annan ledamot, som ska få företräda ledamoten eller före detta ledamoten i alla faser av förfarandet.

...

3. Utskottet ska utan dröjsmål, men med hänsyn till hur komplicerade de olika ärendena är, pröva varje begäran om upphävande av immunitet och varje begäran om fastställelse av immunitet och privilegier.

4. Utskottet ska lägga fram ett förslag till motiverat beslut, i vilket utskottet ska rekommendera huruvida en begäran om upphävande av immuniteten eller en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier ska bifallas eller avslås. Ändringsförslag är inte tillåtliga. Om ett förslag förkastas ska motsatt beslut anses fattat.

5. Utskottet får uppmana den berörda myndigheten att förse utskottet med alla upplysningar och preciseringar som det anser sig behöva för att kunna ta ställning till om immuniteten ska upphävas eller fastställas.

6. Den berörda ledamoten ska ges möjlighet att höras och att lämna in allt skriftligt material som han eller hon anser relevant för utskottets ställningstagande.

...

Utskottets ordförande ska inbjuda ledamoten att höras och ange datum och klockslag för ett sådant möte. Den berörda ledamoten får avsäga sig rätten att höras.

...

7. Om en begäran om upphävande eller fastställelse av immunitet hänför sig till flera gärningar, får var och en av dessa gärningar bli föremål för ett enskilt beslut. I utskottets betänkande får det i undantagsfall föreslås att upphävandet eller fastställelsen av immuniteten endast ska beröra åtalet och att ledamoten, så länge som det inte finns någon lagakraftvunnen dom varken kan gripas, anhållas, häktas eller utsättas för någon annan åtgärd som skulle förhindra honom eller henne att utföra sitt uppdrag som ledamot av [parlamentet].

8. Utskottet får avge ett motiverat yttrande om huruvida myndigheten i fråga kan anses behörig och huruvida den begäran myndigheten har ingett kan anses tillåtlig, men utskottet får under inga omständigheter uttala sig i skuldfrågan, eller på annat sätt yttra sig över det riktiga i att väcka åtal för de uttalanden eller handlingar som tillskrivs ledamoten, inte ens vid tillfällen där utskottet genom prövning av en begäran erhåller detaljerad kunskap i fallet.

9. Utskottets förslag till beslut ska tas upp på föredragningslistan till det första sammanträdet efter det att förslaget lagts fram. Inga ändringsförslag får läggas fram till detta förslag.

...

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 173 [i denna ordning] får den ledamot vars immunitet eller privilegier det är fråga om inte yttra sig i debatten.

Omröstning om betänkandets förslag till beslut ska ske vid det första omröstningstillfället efter det att debatten avslutats.

Efter behandling i kammaren ska särskild omröstning ske om varje enskilt förslag i betänkandet. Om ett förslag förkastas ska motsatt beslut anses ha fattats.

10. [Parlamentets talman] ska omedelbart meddela parlamentets beslut till den berörda ledamoten och till den behöriga myndigheten i berörd medlemsstat och begära att talmannen hålls underrättad om utvecklingen och om rättsliga avgöranden i de relevanta förfarandena. När [parlamentets talman] erhåller denna information ska denne, vid behov efter att ha hört ansvarigt utskott, underrätta parlamentet på det sätt han eller hon finner mest lämpligt.

11. Utskottet ska vid behandlingen av dessa ärenden och eventuella handlingar det tar emot iaktta strikt sekretess. Utskottet ska alltid behandla begäranden som avser immunitetsförfaranden inom stängda dörrar.

12. Parlamentet ska endast behandla en sådan begäran om upphävande av en ledamots immunitet som medlemsstaternas straffrättsliga myndigheter eller ständiga representationer skickat till parlamentet.

...

14. Förfrågningar som en behörig myndighet gör beträffande omfattningen av ledamöternas immunitet och privilegier ska behandlas i enlighet med bestämmelserna ovan.”

Bakgrund till tvisten

- 14 Bakgrunden till tvisten återges i punkterna 15–31 i den överklagade domen och kan sammanfattas enligt följande.
- 15 Klaganden, Oriol Junqueras i Vies, var vice ordförande för Gobierno autonómico de Cataluña (den autonoma regionen Kataloniens regering, Spanien) vid tidpunkten då Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación (lag 19/2017, av Kataloniens parlament, om folkomröstning om självbestämmande) av den 6 september 2017 (DOGC nr 7449A, av den 6 september 2017, s. 1) och Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (lag 20/2017, av Kataloniens parlament, om republikens rättsliga och konstituerande övergång) av den 8 september 2017 (DOGC nr 7451A, av den 8 september 2017, s. 1) antogs, samt då folkomröstningen om självbestämmande hölls, den 1 oktober 2017, enligt den förstnämnda av dessa båda lagar, vars bestämmelser under tiden hade upphävts enligt ett beslut av Tribunal Constitucional (Författningsdomstolen, Spanien).
- 16 Efter det att dessa lagar hade antagits och att folkomröstningen hade ägt rum inledde Ministerio fiscal (åklagarmyndigheten, Spanien), Abogado del Estado (statsadvokat, Spanien) och Pardo político VOX (det politiska partiet VOX) ett straffrättsligt förfarande mot flera personer, däribland Oriol Junqueras i Vies. De ansåg att de hade deltagit i en separatistisk process och i samband med detta begått handlingar som kunde hänföras till tre brott, nämligen, ”upplopp” eller ”uppror”, ”ohörsamhet” och, ”otillbörligt användande av allmänna medel”.

- 17 Oriol Junqueras i Vies häktades under förundersökningen i detta straffrättsliga förfarande, enligt ett beslut av den 2 november 2017 som meddelats med stöd av artikel 503 i Ley de Enjuiciamiento Criminal (straffprocesslagen).
- 18 Under den dömande fasen i nämnda förfarande ställde klaganden upp i det val till Europaparlamentet som anordnades den 26 maj 2019 och som resulterade i att han valdes till parlamentet, såsom framgår av Junta Electoral Central (den centrala valmyndigheten, Spanien) officiella tillkännagivande av valresultatet i ett beslut av den 13 juni 2019 om ”tillkännagivande av valda ledamöter till [parlamentet] i det val som anordnats den 26 maj 2019” (BOE nr 142, av den 14 juni 2019, s. 62477) i enlighet med artikel 224.1 i Ley orgánica 5/1985, de Régimen Electoral General (överordnad lag 5/1985 om allmän valordning) av den 19 juni 1985 (BOE nr 147, av den 20 juni 1985, s. 19110) (nedan kallad den spanska vallagen). Genom detta beslut tilldelade den centrala valmyndigheten dessutom de valda personerna, däribland klaganden, de platser som Konungariket Spanien förfogade över i parlamentet.
- 19 Genom beslut av den 14 juni 2019 avslog Tribunal Supremo (Högsta domstolen, Spanien) en ansökan från klaganden om särskilt tillstånd att under polisbevakning lämna anstalten där han var frihetsberövad, för att kunna infinna sig vid den centrala valmyndigheten för att avlägga ed eller löfte om att respektera den spanska konstitutionen, såsom krävs enligt artikel 224.2 i den spanska vallagen.
- 20 Den 20 juni 2019 konstaterade den centrala valmyndigheten att klaganden inte hade avlagt eden eller löftet i fråga och förklarade, i enlighet med artikel 224.2 i vallagen, att den plats som Europaparlamentsledamot som klaganden hade tilldelats var vakant samt att alla de rättigheter och privilegier som skulle kunna tillkomma honom på grund av hans uppdrag var upphävda.
- 21 Klaganden överklagade det beslut som nämns i punkt 19 ovan till Tribunal Supremo (Högsta domstolen) och åberopade den immunitet som föreskrivs i artikel 9 i protokollet om immunitet och privilegier.
- 22 Den 1 juli 2019 beslutade Tribunal Supremo (Högsta domstolen) att vilandeförklara målet och ställa tolkningsfrågor till EU-domstolen i det mål som avgjordes genom domen av den 19 december 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).
- 23 Den 2 juli 2019 öppnade parlamentets talman, i avsaknad av Oriol Junqueras i Vies, den första sessionen för valperioden efter de val till parlamentet som anordnades den 26 maj 2019.
- 24 Den 4 juli 2019 begärde Diana Riba i Giner, som är Europaparlamentsledamot, i klagandens namn att parlamentets talman skulle vidta brådskande åtgärder, med stöd av artikel 8 i arbetsordningen, för att säkerställa klagandens immunitet.
- 25 Parlamentets talman avslog denna begäran den 22 augusti 2019.
- 26 Genom dom av den 14 oktober 2019 dömde Tribunal Supremo (Högsta domstolen) Oriol Junqueras i Vies till dels tretton års fängelse, dels en påföljd genom vilken han, under 13 års tid, fråntogs alla sina offentliga uppdrag och ämbeten, även i valhänseende, samt förklarades obehörig att erhålla eller utöva nya sådana.

- 27 Genom dom av den 19 december 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), besvarade domstolen de tolkningsfrågor som nämns i punkt 22 ovan. Domstolen fann att en person som officiellt har förklarats vald till Europaparlamentet medan han varit häktad i ett förfarande avseende allvarliga brott, men som inte har tillåtits att uppfylla vissa krav enligt nationell rätt efter en sådan förklaring eller att bege sig till Europaparlamentet, för att delta i dess första session ska anses åtnjuta immunitet enligt artikel 9 andra stycket i protokollet om unionens immunitet och privilegier. Domstolen preciserade att denna immunitet innebär att häktningen ska hävas, för att vederbörande ska kunna bege sig till Europaparlamentet och där uppfylla de formaliteter som krävs enligt unionsrätten. Domstolen slog slutligen fast att om den behöriga nationella domstolen anser att det finns skäl för fortsatt häktning efter det att nämnda person har erhållit ställning som ledamot av parlamentet, måste den snarast ansöka om att parlamentet ska upphäva nämnda immunitet, i enlighet med artikel 9 tredje stycket i samma protokoll.
- 28 Den 20 december 2019 riktade Riba i Giner, ledamot av Europaparlamentet, i klagandens namn, en ny begäran till parlamentets talman om att han skulle vidta brådskande åtgärder, med stöd av artikel 8 i arbetsordningen, för att bekräfta klagandens immunitet (nedan kallad begäran av den 20 december 2019).
- 29 Genom beslut av den 3 januari 2020 förklarade den centrala valmyndigheten att klaganden inte var valbar på grund av att han dömts till ett frihetsstraff genom den ovan i punkt 26 nämnda domen av den 14 oktober 2019. Klaganden överklagade detta beslut till Tribunal Supremo (Högsta domstolen) och yrkade uppskov med verkställigheten av beslutet.
- 30 Genom beslut av den 9 januari 2020 slog Tribunal Supremo (Högsta domstolen) fast vilka slutsatser som skulle dras av domen av den 19 december 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), med avseende på det straffrättsliga förfarandet mot klaganden. Den ansåg att det inte fanns anledning att vända sig till parlamentet med en begäran om upphävande av klagandens parlamentariska immunitet, med hänvisning till bland annat den omständigheten att när klaganden hade förklarats vald, hade det straffrättsliga förfarandet avseende honom avslutats och överläggningen inletts. Enligt Tribunal Supremo (Högsta domstolen) kunde klaganden, eftersom han hade erhållit ställning som ledamot av Europaparlamentet vid den tidpunkt då det straffrättsliga förfarande som inletts mot honom var färdigt för avgörande, inte åberopa immunitet för att hindra att förfarandet fullföljdes. Tribunal Supremo fann i beslutet särskilt att det inte fanns anledning att tillåta klaganden att resa till den ort där parlamentet hade sitt säte, att han fortsattes på fri fot, att förklara domen av den 14 oktober 2019 ogiltig eller att framställa en begäran om upphävande av immuniteten till parlamentet. Tribunal Supremo beslutade även att kommunicera detta beslut till den centrala valmyndigheten och till parlamentet. Samma dag beslutade nämnda domstol att pröva ansökan om uppskov med verkställigheten av den centrala valmyndighetens beslut av den 3 januari 2020 enligt det ordinarie förfarandet och avslog klagandens begäran om mycket brådskande åtgärder.
- 31 Den 10 och den 13 januari 2020 kompletterade Susanne Riba i Giner, begäran av den 20 december 2019 i Junqueras i Vies namn och begärde bland annat att parlamentets talman skulle vägra att förklara klagandens plats vakant och ingav ytterligare handlingar.
- 32 I förklaringen av den 13 januari 2020 tillkännagav parlamentets talman vid ett plenarsammanträde att parlamentet, för det första, efter domen av den 19 december 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), bekräftade valet av klaganden till parlamentet med verkan från och med den

2 juli 2019 och, för det andra, till följd av den centrala valkommissionens beslut av den 3 januari 2020 och beslutet från Tribunal Supremo (Högsta domstolen) av den 9 januari 2020, att hans plats var vakant från och med den 3 januari 2020.

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

- 33 Oriol Junqueras i Vies yrkade, genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 17 januari 2020, dels ogiltigförklaring av förklaringen av den 13 januari 2020, dels ogiltigförklaring av avslaget på begäran av den 20 december 2019.
- 34 Genom särskild handling som inkom samma dag framställde klaganden en begäran om interimistiska åtgärder med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF, i form av uppskov med verkställigheten av förklaringen av den 13 januari 2020 och avslaget på ansökan av den 20 december 2019. Klaganden yrkade att parlamentets talman skulle föreläggas att vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda hans privilegier och immunitet och skydda hans grundläggande rättigheter att fullt ut utöva sin ställning som parlamentsledamot, och att Konungariket Spanien skulle föreläggas att försätta honom på fri fot, så att han skulle kunna tjänstgöra som parlamentsledamot.
- 35 Genom beslut av den 3 mars 2020, Junqueras i Vies/parlamentet (T-24/20 R, ej publicerat, EU:T:2020:78), avslag tribunalens vice ordförande begäran om interimistiska åtgärder med motiveringen att villkoret att begäran vid första påseendet framstår som faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*) inte var uppfyllt.
- 36 Genom beslut av den 8 oktober 2020, Junqueras i Vies/parlamentet (C-201/20 P (R), ej publicerat, EU:C:2020:818), ogillade domstolens vice ordförande klagandens överklagande av detta beslut av den 3 mars 2020.
- 37 Den 15 december 2020 antog tribunalen det överklagade beslutet, genom vilket den biföll de invändningar om rättegångshinder som parlamentet hade framställt till sitt försvar och ogillade Oriol Junqueras i Vies yrkanden om ogiltigförklaring av förklaringen av den 13 januari 2020 och av beslutet av den 20 december 2019, eftersom dessa yrkanden avsåg akter som inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF.
- 38 Vad närmare bestämt gäller yrkandet om ogiltigförklaring av förklaringen av den 13 januari 2020, fann tribunalen att yrkandet avsåg en rent informativ rättsakt som inte hade någon rättsverkan på Oriol Junqueras i Vies situation, eftersom det i enlighet med artikel 13.3 i valakten endast hade noterats att den berörda personen skiljts från sitt mandat enbart med stöd av nationell rätt till följd av att han dömts för brott.
- 39 När det gäller yrkandet om ogiltigförklaring av avslaget på begäran av den 20 december 2019 fann tribunalen att detta yrkande, i avsaknad av ett uttryckligt avslagsbeslut, avsåg en rättsakt som inte existerade. I andra hand och under alla omständigheter fann tribunalen att eftersom den möjlighet att ta ett brådskande initiativ för att bekräfta en parlamentsledamots immunitet som föreskrivs i artikel 8 i arbetsordningen omfattas av parlamentets talmans utrymme för skönsmässig bedömning, vilket uteslöt rätten att kräva att han skulle ta ett sådant initiativ, kan ett avslag på en sådan begäran inte anses utgöra en rättsakt mot vilken talan kan väckas i den mening som avses i artikel 263 FEUF.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

- 40 Genom beslut av domstolens ordförande den 9 juni 2021 tilläts Konungariket Spanien att intervensera till stöd för parlamentets yrkanden.
- 41 Genom beslut av den 28 september 2021 avslog domstolens ordförande Carles Puigdemont i Casamajós och Antoni Comín i Oliveres ansökan om att få intervensera till stöd för Oriol Junqueras i Vies yrkanden.
- 42 Oriol Junqueras i Vies har yrkat att domstolen ska
- upphäva det överklagade beslutet,
  - fastställa att klagandens talan vid tribunalen kan tas upp till prövning,
  - återförvisa målet till tribunalen för prövning av de grunder som denna domstol ännu inte prövat, och
  - förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna avseende invändningen om rättegångshinder i mål T-24/20 och i målet om överklagande.
- 43 Parlamentet har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet i dess helhet, och
  - förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande.

Prövning av överklagandet

- 44 Oriol Junqueras i Vies har åberopat fyra grunder till stöd för sitt överklagande. Genom den första, den andra och den tredje grunden har klaganden ifrågasatt tribunalens skäl för att avvisa hans yrkande om ogiltigförklaring av förklaringen av den 13 januari 2020. Som fjärde grund har klaganden ifrågasatt tribunalens skäl för att avvisa hans yrkande om ogiltigförklaring av avslaget på begäran av den 20 december 2019.

Upptagande till prövning

Parternas argument

- 45 Parlamentet har i första hand gjort gällande att den första, den tredje och den fjärde grunden för överklagandet inte kan tas upp till prövning, eftersom de inte uppfyller kraven i artikel 256.1 första stycket FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, samt artikel 168.1 d och artikel 169.2 i domstolens rättegångsregler. Det anges nämligen inte på ett tillräckligt tydligt sätt på vilka punkter det överklagade beslutet ifrågasätts och de rättsliga argument som ligger till grund för yrkandet. Parlamentet har gjort gällande att den första grunden för överklagandet inte heller kan tas upp till prövning, eftersom den inte syftar till att ifrågasätta tribunalens tolkning av artikel 13.3 i valakten, utan till att ifrågasätta dess tolkning av

den centrala valmyndighetens beslut av den 3 januari 2020, vilket omfattas av bedömningen av de faktiska omständigheterna eller tolkningen av nationell rätt och som inte omfattas av domstolens prövning inom ramen för ett överklagande.

- 46 Klaganden har tillbakavisat denna argumentation.

Domstolens bedömning

- 47 Även om det är riktigt att de inlagor som Oriol Junqueras i Vies har utvecklat till stöd för den första, tredje och fjärde grunden för överklagandet ibland framstår som oklara, konstaterar domstolen att överklagandet nämner de punkter i motiveringen som kritiseras i det överklagade beslutet och, på ett tillräckligt precist sätt, hänvisar till de rättsliga argument genom vilka klaganden avser att ifrågasätta dessa punkter.
- 48 Vad vidare gäller den första grunden för överklagandet konstaterar domstolen att klaganden genom sin argumentation inte avser att ifrågasätta tribunalens tolkning av de faktiska omständigheterna eller tolkningen av nationell rätt, utan tribunalens tolkning av valakten.
- 49 Härav följer, i motsats till vad parlamentet har hävdad, att den första, den tredje och den fjärde grunden kan tas upp till prövning.

Den första, den andra och den tredje grunden

Parternas argument

- 50 Den första, den andra och den tredje grunden, vilka ska prövas tillsammans, riktar sig, såsom angetts i punkt 44 i förevarande dom, mot skälen i det överklagade beslutet, i vilka tribunalen slog fast att Oriol Junqueras i Vies yrkanden om ogiltigförklaring av förklaringen av den 13 januari 2020 inte kunde tas upp till prövning.
- 51 Klaganden har närmare bestämt genom sin första grund kritiserat tribunalen för att ha slagit fast att hans situation skulle bedömas som en oförenlighet eller upphörande av mandat, i den mening som avses i artikel 7.3 och artikel 13.3 i valakten, trots att den skulle betraktas som en oförenlighet som uppstått i efterhand och som inte omfattas av någon av dessa bestämmelser. Som andra grund har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på artikel 4.7 i arbetsordningen, i vilken föreskrivs de fall då parlamentet kan vägra att fastställa att en av dess ledamöters plats är vakant. Oriol Junqueras i Vies har slutligen genom sin tredje grund hävdad att det, i motsats till vad tribunalen fann, varken följer av artiklarna 8 och 12 i valakten eller av artikel 3.3 i arbetsordningen att parlamentet inte kan ifrågasätta en medlemsstats beslut av det slag som är aktuellt i förevarande mål.
- 52 Parlamentet och Konungariket Spanien anser att överklagandet inte kan vinna bifall på dessa grunder.

Domstolens bedömning

- 53 Enligt artikel 7.1 och 2 i valakten är ställningen som parlamentsledamot oförenlig med utövandet av de uppgifter som räknas upp i denna bestämmelse. Enligt artikel 7.3 i samma akt får medlemsstaterna föreskriva ytterligare oförenligheter genom att utvidga de nationella bestämmelserna om oförenlighet.
- 54 I artikel 13 i valakten regleras de fall då en parlamentsledamots mandat blir vakant på grund av att den som innehar ämbetet avgår, avlider eller på grund av att mandatet löper ut. I punkt 3 i samma artikel föreskrivs att om mandatets upphörande uttryckligen föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning ska mandatet upphöra att gälla enligt den lagstiftningen och parlamentet ska underrättas av de nationella myndigheterna.
- 55 I artikel 4.4 andra stycket i arbetsordningen anges att när medlemsstaternas behöriga myndigheter underrättar parlamentet om att en parlamentsledamots mandat har upphört på grund av antingen ytterligare en oförenlighet som omfattas av artikel 7.3 i valakten eller på grund av att mandatet löpt ut med stöd av artikel 13.3 i valakten, ska parlamentets talman underrätta parlamentet om att den berördes mandat har upphört den dag som de nationella myndigheterna har underrättat parlamentet.
- 56 När det för det första gäller den rättsliga grunden för förklaringen av den 13 januari 2020, framgår det av punkterna 57–67 i det överklagade beslutet att tribunalen ansåg att Oriol Junqueras i Vies mandat som ledamot av Europaparlamentet hade upphört till följd av tillämpningen av nationell rätt, enligt vad som avses i artikel 13.3 i valakten. Även om tribunalen i punkterna 57 och 58 i detta beslut även nämnde artikel 7.3 i valakten, berodde detta endast på att det i artikel 4.4 andra stycket i arbetsordningen föreskrivs samma följder av att ytterligare en oförenlighet som omfattas av denna bestämmelse uppstår och att mandatet upphör enligt artikel 13.3 i samma rättsakt.
- 57 I motsats till vad klaganden har gjort gällande gjorde tribunalen således inte någon felaktig bedömning vad gäller den rättsliga grunden för förklaringen av den 13 januari 2020. Oberoende av den terminologi som valts i nationell rätt utgör upphörandet av mandatet som ledamot av Europaparlamentet på grundval av denna rätt, på grund av en fällande brottmålsdom, ett fall av att mandatet löper ut i den mening som avses i artikel 13.3 i valakten (se, för ett liknande resonemang, vad gäller valakten i dess ursprungliga lydelse, dom av den 7 juli 2005, *Le Pen/parlamentet*, C-208/03 P, EU:C:2005:429, punkt 49) och inte en oförenlighet i den mening som avses i artikel 7 i valakten, eftersom den inte är följden av att förbudet mot att kumulera vissa uppgifter inte har iakttagits.
- 58 Under dessa omständigheter kan tribunalen inte klandras för att ha kränkt klagandens rätt till ett effektivt domstolsskydd eller hans rätt till ett effektivt rättsmedel och godtyckligt frantagit honom hans mandat genom att anse att förklaringen av den 13 januari 2020 grundade sig på artikel 13.3 i valakten.
- 59 När det sedan gäller det utrymme för skönsmässig bedömning som parlamentet förfogar över vad gäller följderna av att ett mandat löper ut enligt nationell rätt, erinrar domstolen inledningsvis om att parlamentet enligt artikel 5.1, 5.2 och artikel 13.2 FEU ska handla inom ramen för de befogenheter som det har tilldelats genom fördragen.

- 60 Det ska även preciseras att om en enhetlig valordning inte har antagits, regleras valförfarandet för parlamentsledamöter i varje medlemsstat av nationella bestämmelser, om inte annat följer av bestämmelserna i valakten, i enlighet med artikel 8 i denna akt.
- 61 Det framgår av själva ordalydelsen i artikel 13.3 i valakten och artikel 4.4 andra stycket i arbetsordningen att om en parlamentsledamots plats blir vakant på grund av att mandatet löpt ut enligt nationell rätt, upphör mandatet enbart på grundval av denna rätt, eftersom parlamentet helt enkelt informeras av de nationella myndigheterna om att den berörde inte längre är ledamot av Europaparlamentet.
- 62 Det framgår av domstolens praxis avseende artikel 12.2 i valakten i dess ursprungliga lydelse, men som under dessa omständigheter kan överföras på artikel 13.3 i denna akt i den lydelse som är tillämplig i målet, att parlamentet inte har något utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att förklara att en plats är vakant enligt nationell rätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 april 2009, Italien och Donnici/parlamentet, C-393/07 och C-9/08, EU:C:2009:275, punkt 56), utan dess roll är enbart att konstatera den vakans som redan fastställts av nationella myndigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juli 2005, Le Pen/parlamentet, C-208/03 P, EU:C:2005:429, punkt 50).
- 63 Det ankommer nämligen på behöriga nationella domstolar, i förekommande fall efter det att en begäran om förhandsavgörande har hänskjutits till EU-domstolen med stöd av artikel 267 FEUF, eller på sistnämnda domstol, vid vilken en talan om fördragsbrott har väckts med stöd av artikel 258 FEUF, att pröva huruvida det förfarande som föreskrivs i nationell rätt och som leder till att mandatet upphör är förenligt med unionsrätten (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 8 oktober 2020, Junqueras i Vies/parlamentet, C-201/20 P (R), ej publicerat, EU:C:2020:818, punkt 66).
- 64 Den omständigheten att uttrycket ”beakta” i artikel 13.3 i valakten, till skillnad från den ursprungliga versionen, inte längre används i denna akt i den version som är tillämplig i målet föranleder inte någon annan bedömning. Det framgår nämligen av själva ordalydelsen i denna bestämmelse och av artikel 4.4 andra stycket i arbetsordningen att parlamentet, för det fall det uttryckligen föreskrivs i nationell rätt, endast informeras av de nationella myndigheterna om att mandatet har löpt ut med tillämpning av nationell rätt.
- 65 Parlamentet har däremot en aktivare roll när mandatet löper ut till följd av att en av dess ledamöter har avgått eller avlider, då det enligt artikel 13.4 i valakten ankommer på denna institution att själv konstatera att mandatet är vakant och underrätta de nationella myndigheterna om detta (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juli 2005, Le Pen/parlamentet, C-208/03 P, EU:C:2005:429, punkt 50).
- 66 I detta sammanhang kan den i artikel 4.7 i arbetsordningen föreskrivna möjligheten för parlamentet att vägra att fastställa att en av dess ledamöters plats är vakant, i de fall då parlamentet i första hand inte har befogenhet att fastställa att en sådan vakans föreligger, i vart fall inte utövas i fall där parlamentet i första hand saknar befogenhet att fastställa att det föreligger en sådan vakans. Såsom har angetts i punkt 61 i förevarande dom har parlamentet emellertid inte någon sådan befogenhet när en plats är vakant på grund av att mandatet löpt ut enligt artikel 13.3 i valakten.

- 67 Det ska i detta sammanhang erinras om att arbetsordningen är en intern organisatorisk handling som inte, utan att bryta mot normhierarkin, kan ge parlamentet befogenheter som det inte har tilldelats genom en normativ handling, i detta fall genom valakten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 april 2009, Italien och Donnici/parlamentet, C-393/07 och C-9/08, EU:C:2009:275, punkterna 47 och 48).
- 68 Mot bakgrund av det ovan anförda finner domstolen att tribunalen under alla omständigheter inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att parlamentet inte kunde använda sig av den möjlighet som föreskrivs i artikel 4.7 i arbetsordningen för att vägra fastställa att Oriol Junqueras i Vies var vakant.
- 69 Denna bedömning bekräftas, såsom tribunalen slog fast i punkt 60 i det överklagade beslutet, av ordalydelsen i artiklarna 8 och 12 i valakten samt av artikel 3.3 i arbetsordningen, i vilka det erinras om att valförfarandet fortfarande regleras i nationell rätt och att parlamentet endast kan avgöra tvister som rör tillämpningen av valakten, och inte tvister som rör tillämpningen av nationella bestämmelser.
- 70 Det ska i detta hänseende understrykas att uttrycket ”valförfarandet” i artikel 8.1 i valakten inte endast avser reglerna för rösträtt och tilldelning av mandat, utan även, i motsats till vad klaganden har hävdad, reglerna för valbarhet för parlamentsledamöterna. Av detta följer att den omständigheten att Oriol Junqueras i Vies inte var valbar med tillämpning av den spanska vallagen, såsom tribunalen slog fast, omfattas av den ”valordning” som föreskrivs i nationell rätt i den mening som avses i artikel 8.1 i valakten, vars efterlevnad det inte ankommer på parlamentet att kontrollera.
- 71 Slutligen ska den invändning om rättsstridighet som klaganden har framställt i andra hand avseende artikel 13.3 i valakten och artikel 4.7 i arbetsordningen avvisas, eftersom den har framställts för första gången inom ramen för överklagandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 mars 2020, Le Pen/parlamentet, C-208/18 P, EU:C:2020:149, punkt 124–126).
- 72 Av det anförda följer att, eftersom förklaringen av den 13 januari 2020 är av rent informativ karaktär och således inte har bindande rättsverkningar som kan påverka klagandens intressen genom att klart förändra dennes rättsliga ställning, gjorde sig tribunalen inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att Oriol Junqueras i Vies yrkanden om ogiltigförklaring av denna förklaring riktade sig mot en rättsakt som inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 263 FEUF.
- 73 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på de första till och med tredje grunderna.

Den fjärde grunden

Parternas argument

- 74 Oriol Junqueras i Vies har genom sin fjärde grund bestritt tribunalens skäl för att avvisa hans yrkande om ogiltigförklaring av begäran av den 20 december 2019. Klaganden har gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i det överklagade beslutet fann att ett initiativ som parlamentets talman tagit med stöd av artikel 8 i arbetsordningen inte var bindande för medlemsstaternas behöriga myndigheter och inte hade någon inverkan på den berörda Europaparlamentsledamotens rättsliga ställning.

- 75 Parlamentet och Konungariket Spanien anser att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund.

Domstolens bedömning

- 76 Det framgår av punkterna 103–106 i det överklagade beslutet att tribunalen, för att avvisa yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 20 december 2019, i första hand grundade sig på den omständigheten att detta yrkande riktade sig mot en rättsakt som inte existerade, eftersom parlamentets talman inte uttryckligen hade besvarat denna begäran och eftersom det inte fanns några särskilda bestämmelser eller särskilda omständigheter som gjorde det möjligt att fastställa att ett tyst avslagsbeslut hade uppkommit. Det var endast för fullständighetens skull som tribunalen, i punkterna 107–137 i det överklagade beslutet, preciserade att även om det skulle antas att uttalandet av den 13 januari 2020 visade att det förelåg ett tyst beslut om avslag på begäran av den 20 december 2019, ska klagandens yrkande om ogiltigförklaring av detta beslut under alla omständigheter avvisas, eftersom det avser en rättsakt som inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Till skillnad från ett svar på en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier som framstälts med stöd av artikel 9 i arbetsordningen, anser tribunalen att ett initiativ för att bekräfta en Europaparlamentsledamots immunitet och privilegier med stöd av artikel 8.1 i arbetsordningen omfattas av parlamentets ordförandes utrymme för skönsmässig bedömning och således inte är bindande för de behöriga nationella myndigheterna och inte heller har någon rättsverkan på den berörda parlamentsledamots situation.
- 77 Vad gäller tribunalens huvudsakliga motivering har klaganden nöjt sig med att hänvisa till händelsernas tidsföljd före begäran av den 20 december 2019, utan att förklara på vilket sätt denna tidsföljd borde leda till slutsatsen att parlamentets ordförandes tystnad i fråga om denna begäran gav upphov till ett tyst avslag. En sådan argumentation kan under dessa omständigheter inte tas upp till prövning. Den gör det inte möjligt att ifrågasätta tribunalens slutsats att klagandens talan om ogiltigförklaring av avslaget på begäran av den 20 december 2019 var riktad mot en rättsakt som inte existerar.
- 78 Under dessa omständigheter är de argument som Oriol Junqueras i Vies i övrigt har anfört till stöd för den fjärde grunden för överklagandet, som riktar sig mot de skäl som tribunalen angav för fullständighetens skull i punkterna 107–137 i det överklagade beslutet, verkningslösa.
- 79 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall på den fjärde grunden och att överklagandet ska ogillas.

Rättegångskostnader

- 80 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas.
- 81 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 82 Parlamentet har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, ska parlamentets yrkande bifallas.

- 83 Enligt artikel 140.1 i domstolens rättegångsregler, som enligt artikel 184.1 i dessa regler ska tillämpas i mål om överklagande, ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Konungariket Spanien, som har intervenerat i målet om överklagande, ska följaktligen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Oriol Junqueras i Vies ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europaparlamentet.**
- 3) Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter